

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224200880
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8224200880.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. XX, zastúpenej JUDr. Matúšom Hríbom, advokátom, so sídlom Tehelná 46, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XX, zastúpenému: JUDr. Miroslavom Ondrušekom, advokátom, Radničné nám. 33, 085 01 Bardejov, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/20/2024-69 zo dňa 26.04.2024, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku II.

II. Mení sa uznesenie vo výroku III. tak, že žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 % z úspešného uplatnenia práva, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:

I. Nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

„Žalovaný je povinný vydať žalobkyni kľúče od stavby garáže, bez evidencie v katastri nehnuteľnosti, postavenej na parcele E. č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 79 m², ktorá parcela je zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. C.“

II. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia zákazu žalovanému vstupu do stavby garáže, zákazu žalovanému priblížiť sa k žalobkyni a zákazu žalovanému kontaktovať žalobkyňu zamietá.

III. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného súd prvej inštancie uviedol, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.01.2024 sp.zn. 16Pc/27/2023, pričom podľa žalobkyne príčinou rozvodu malo byť hrubé a násilné správanie žalovaného k žalobkyni a deťom počas celého manželstva, ako aj jeho alkoholizmus. Z vyjadrení žalobkyne vyplýva, že žalovaný pred rozvodom manželstva opustil spoločnú domácnosť a rovnako tak, že medzi stranami sporu prebieha komunikácia ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Z návrhu ďalej vyplýva, že žalobkyňa sa primárne snaží eliminovať kontakt medzi ňou a žalovaným. Súd uznesením zo dňa 28.3.2024 čiastočne vyhovel žalobkyni a žalovanému uložil nevstupovať do bytového domu a bytu, v ktorom býva žalobkyňa. Pokiaľ však žalobkyňa v návrhu ďalej žiadala, aby súd žalovanému zakázal vstup do garáže, zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a žalovanému úplne zakázal verbálne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu, tak súd mal za to, že žalobkyňa v tejto časti neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z.

Civilného sporového poriadku (ďalej v texte ako „CSP“) a preto postupom podľa § 328 ods. 1 CSP návrh žalobkyne v tejto časti zamietol.

Súd prvej inštancie konštatoval, že ku konfliktom medzi ňou a žalovaným dochádzalo primárne a hlavne v situácii, keď sa žalovaný zdržiaval v ich spoločnom byte. Napriek skutočnosti, že žalovaný sa ešte pred rozvodom manželstva z bytu odsťahoval, opakovane do neho vstúpil, bral si z neho veci, pričom s poukazom na agresívne správanie a alkoholizmus žalovaného, žalobkyňa mala obavy o svoje zdravie, preto súd uznesením zo dňa 28.3.2024 uložil žalovanému nevstupovať do bytového domu a bytu. Vzhľadom ku skutkovým tvrdeniam v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd prvej inštancie za to, že ďalšie obmedzenie žalovaného nie je dôvodné. Zo skutkových tvrdení vyplýva, že medzi stranami sú nezhody ohľadne vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, čo viedlo až k tomu, že žalovaný vymenil zámok na garáži, pričom mal takto reagovať na obdobný krok žalobkyne ohľadne ich bytu. Samotná skutočnosť, že sa strany sporu nevedia dohodnúť na vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je dôvodom, aby súd žalovanému zakázal vstup do garáže. Zo skutkových tvrdení žalobkyne taktiež nevyplýva, aby žalovaný výslovne vyhľadával žalobkyňu (v bydlisku, v práci, a pod.), resp. ju neprimerane kontaktoval rôznymi spôsobmi (verbálne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou). Žalobkyňa v návrhu iba tvrdí, že žalovaný v rámci komunikácie s ňou presadzuje svoju predstavu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s ktorou ona nesúhlasí. Uvedené návrhy žalovaného na vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyňa vníma ako tlak, ktorý ťažko zvláda, čo ovplyvňuje jej fungovanie, avšak súd konštatoval, že z jej strany neboli osvedčené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhovieť jej návrhu aj v ďalšej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutočnosť, že žalobkyňa nesúhlasí s návrhom žalovaného na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a ťažko znáša jeho nároky na vyplatenie jeho podielu nie je dôvodom na obmedzenie kontaktu neodkladným opatrením v zmysle návrhu žalobkyne podľa § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP. Ak sa strany sporu nevedia dohodnúť na vyporiadani zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, tak na návrh jedného z nich, vykoná vyporiadanie súd.

Súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodný iba návrh žalobkyne v časti uloženia povinnosti žalovanému vydať jej kľúče od stavby garáže, ktorá patrí do ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zo skutkových tvrdení žalobkyne vyplýva, že žalovaný vymenil zámok na garáži, čím ju ako spoluvlastníčku bezdôvodne obmedzil v užívaní garáže, v ktorom sa nachádzajú jej veci, hlavne pracovné oblečenie. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami, preto postupom podľa § 328 ods. 1 CSP nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP v znení, ako je uvedené v I. výroku uznesenia. Súd trvanie nariadeného neodkladného opatrenia neobmedzil len na určitý čas v zmysle § 330 ods. 1 CSP, keďže jeho vykonaním, vydaním kľúčov od stavby garáže, zanikne.

Taktiež ako v uznesení zo dňa 28.3.2024 súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP, pretože nariadeným neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere.

Keďže v konaní o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia mala každá strana sporu v zmysle uznesenia zo dňa 28.3.2024 a tohto uznesenia čiastočný úspech a čiastočný neúspech, súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu výrokov II. a III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Namietala, že súd neprihliadol na doplnenie skutkových okolností pôvodného návrhu, ktoré bolo vykonané podaním zo dňa 08.04.2024, v ktorom žalobkyňa detailne popísala to, že žalovaný napriek tomu, že súd uznesením zo dňa 28.3.2024 pokračuje v atakovaní žalobkyne, keď dňa 4.4.2024 prišiel dokonca v sprievode ním privolanej hliadky a opakovane vznášal svoje nároky a žalobkyňa nadával. Navyše žalovaný sa aj ďalej domáhal osobných vecí, pričom aj dňa 5.4.2024 opätovne na mieste vydania (garáž pri bytovom dome) sa pod silným vplyvom alkoholu správal nepristojne a agresívne a to až tak, že sa jeho vnúťatá rozplakali a dcéra musela volať policajnú hliadku. V tomto smere žalobkyňa predložila aj sms komunikáciu, čestné prehlásenia a navrhla doplniť osvedčovanie rozhodujúcich okolností vyžiadaním si správ príslušného OO PZ, čo súd nevykonával. Súd však nielen neprihliadol na tieto tvrdenia, ale ani dôkazy nevyhodnotil a nezabezpečil.

Žalobkyňa vytyka súdu prvej inštancie, že vychádzal z neúplného skutkového stavu, nezohľadňujúc ďalšie rozhodné okolnosti o tom, že žalovaný pokračuje v atakovaní žalobkyne ako aj jej najbližšieho okolia. Súd argumentuje tým, že žalovaný nadmieru žalobkyňu nevyhľadáva a nekontaktuje, čo však

nepovažuje za dostatočné zdôvodnenie odmietnutia poskytnutia súdnej ochrany za daného správania sa žalovaného. Správanie žalovaného vyvoláva na strane žalobkyne vážne obavy, bojí sa chodiť po obci, do práce chodí so susedom autom, a teda žije v strachu, ktorý je vzhľadom na popísané incidenty dôvodný.

Súd preto aj z neúplne zisteného stavu veci vyvodil nesprávny právny záver o potrebe obmedzení žalovaného, nakoľko pokiaľ je takýmto spôsobom (atakmi, nedôvodnými nárokmi, nadávkami, gestikuláciou obesením voči žalobkyni a ďalším) vážne narušená integrita žalobkyne, je namieste, aby jej bola poskytnutá súdna ochrana v nariadenom zákaze kontaktu a priblíženia. To, že bol žalovanému nariadený zákaz vstupu do bytu na ochranu ľudskej dôstojnosti žalobkyne nepostačuje, lebo žalovaný preukázateľne využíva aj iný priestor na atakovanie žalobkyne elektronickými prostriedkami či pri stretnutiach v obci, býva neďaleko a preto je potrebné ho obmedziť.

Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutej časti (II. výrok) a návrhu vyhovel aj v otázke zákazu kontaktovania a priblíženia sa k žalobkyni.

Žalobkyňa považovala uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne aj v otázke náhrady trov konania, nakoľko súd návrhu vyhovel skorším uznesením (a to v zákaze vstupu do bytu) a vyhovel aj návrhu v časti odovzdanie kľúčov do garáže. Za takých okolností, ak je žalobkyňa odkázaná domáhať sa súdnej ochrany a to dôvodne, nie je namieste, aby musela za uvedené znášať trovy konania. Pokiaľ súd argumentoval čiastočným úspechom a neúspechom tak, uvedené bližšie nezdôvodňuje a nie je možné tak posúdiť na akom základe tento úspech či neúspech považoval kvalitatívne či kvantitatívne za rovnocenný. V tomto smere považovala napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné.

Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie aj v časti o náhrade trov konania (III. výrok) tak, že prizná žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a to vrátane trov odvolacieho konania.

4. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Popiera všetky tvrdenia žalobkyne. Za účelom predídenia krivému obvineniu zo strany žalobkyne bol žalovaný nútený privolať hliadku polície, aby daná hliadka bola svedkom stretnutia exmanželov a aby tým predišiel krivému obvineniu zo strany žalobkyne. Podotýka, že žalobkyňa na žalovaného konštantne útočí a nahlasuje na políciu, že údajne má viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Toto sa deje pravidelne a dlhodobo. Nie je teda pravdou, že by bola žalobkyňa akokoľvek pasívna a brániaca sa. Je to práve žalobkyňa, ktorá vyhľadáva žalovaného za účelom škodenia mu. Konanie žalobkyne je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Ohľadne zákazu akéhokoľvek kontaktu a zákazu akého, aj náhodného stretnutia sa má za to, že žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť daného návrhu. Žalovaný preukázal snahu o vyhýbanie sa žalobkyni práve aj tým, že si na nevyhnutné stretnutie s ňou privolať policajnú hliadku.

Na margo trov žalovaný uviedol, že zo samotného znenia odvolania žalobkyne plynie odôvodnenie rozhodnutia o trovách. Má preto za to, že odvolanie je v danej časti obsahovo zmätočné. Nie je totiž povinnosťou súdu dať odpoveď na každú otázku. Žalobkyňa sa domáhala piatich výrokov, bolo jej vyhovené v dvoch. Má za to, že je to skôr žalovaný, ktorý by mal mať nárok na náhradu trov konania. V zmysle uvedeného navrhol odvolanie žalobkyne zamietnuť.

5. V odvolacej replike žalobkyňa uviedla, že obsahom vyjadrenia žalovaného je v podstate obviňovanie žalobkyne, že chce urobiť zo žalovaného bezdomovca a že uvedené robí kvôli vyporiadaniu BSM a získaniu majetkovej výhody. Tieto tvrdenia podľa žalobkyne nie sú ničím podložené a sú v priamom rozpore s realitou. Žalovaný už počas manželstva prebýval v susednom byte u priateľky a následne si od Obce C. prenajal byt, teda zjavne mal v pláne sa odsťahovať. Uvedené bolo aj súdu preukázané zmluvou zverejnenou samotnou obcou ako prenajímateľom. Z tohto dôvodu považuje žalobkyňa tvrdenia protistrany len za snahu šokovať súd. Čo sa týka ďalšieho argumentu o snahe neodkladným opatrením získať majetkovú výhodu pri vyporiadaní, uvedené nemá žiaden právny základ, nakoľko súd pri vyporiadaní a disparite môže zvažovať len tie okolnosti, ku ktorým došlo počas trvania manželstva. Návrh bol podaný po rozvoде a preto ide zas len o snahu zapôsobiť na odvolací súd argumentom, ktorý s vecou jednoznačne nesúvisí. Na záver žalobkyňa uviedla, že žalovaný dosiaľ kľúče od garáže nevydal, píše naďalej SMS správy výhražného charakteru o vypnutí elektriny a pod. a dokonca mechanicky znemožnil vstup do oplotenej záhradky za garážou, čo zistil zať, keď si plánovali nedávno opekanie. Zašiel až tak ďaleko, že z pivnice bytového domu po nariadení neodkladného opatrenia vzal dcérin bicykel a bol videný ako sa na ňom po obci vozí. Ochrana žalobkyne poskytnutá neodkladným opatrením je na mieste, nakoľko žalovaný sa aspoň nedobíja do bytu. Stále však žije v strachu, z bytovky veľmi nevychádza a kontroluje okolie, keďže žalovaný do garáže chodí, čo je oproti bytovke.

6. V odvolacej duplike žalobkyňa poprela, žeby mala žalovaného vyhľadávať, ide o výmysel žalovaného. Žalobkyňa žije v strachu, do práce chodí autom so susedom a doslova sa stále pozerá cez rameno. Tvrdenie, že žalovaný sa mal privolaním hliadky chrániť je prekrútené, mal snahu dostať sa do bytu napriek neodkladnému opatreniu a postup polície je zarážajúci, že tá robí doprovod bez zákonného dôvodu. Skôr sa žalobkyňa domnieva, že týmto chcel žalovaný svojej exmanželke ukázať, že aj tak spraví ako bude chcieť. Je zarážajúce, že službukonajúci policajti sa vôbec nezaoberali verbálnymi útokmi na adresu žalobkyne. Nie je zrejmé, ako má žalobkyňa konať v rozpore s dobrými mravmi, keď využíva zákonné prostriedky na ochranu svojej osoby pred hrubou agresiou exmanžela.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. So zreteľom na obsah odvolania žalobkyne bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia zákazu žalovanému vstupu do stavby garáže, zákazu žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi a zákazu žalovanému kontaktovať žalobkyňu zamietol, ako aj v súvisiacom výroku III. o trovách konania. Keďže výrok I. o uložení povinnosti žalovanému vydať žalobkyňi kľúče od stavby garáže, bez evidencie v katastri nehnuteľnosti, postavenej na parcele E. č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 79 m², ktorá parcela je zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. C.“ nebol odvolaním žalovaného napadnutý, neboli preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Bolo

preto na žalobkyni, aby osvedčila, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného mimo konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

17. Obsah neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana..

18. Ak ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najzávažnejší je zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto [písm. f)], kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie [písm. g)] a zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť [písm. h)], ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť. Kumulácia neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h) CSP nie je vylúčená. (SEDLAČKO, František. § 325 [Obsah neodkladného opatrenia]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1240, marg. č. 11.)

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vychádzajúc z tvrdení žalobkyne a predloženého dôkazov neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k požadovanému uloženiu zákazu žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a zákazu kontaktovať žalobkyňu verbálne, písomné, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Nebolo osvedčené požadovaným spôsobom ani výslovné vyhľadávanie žalobkyne žalovaným mimo bytového domu, v ktorom býva žalobkyňa ani písomne a elektronické kontaktovanie žalobkyne žalovaným neprimeraným spôsobom.

20. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nezohľadnil jej doplnenie skutkových tvrdení podaním zo dňa 8.4.2024, v ktorom detailne popísala, že žalovaný pokračuje v atakovaní žalobkyne, keď 4. a 5. apríla 2024 sa dostavil k bytovému domu (najprv v sprievode polície, neskôr sám), opakovane vznášal svoje nároky, nadával, pod vplyvom alkoholu sa správal nedôstojne a agresívne.

21. Vychádzajúc z podania žalobkyne zo dňa 8.4.2024 vyplýva, že žalovaný sa dňa 4. apríla 2024 (č.l. 40 spisu) dostavil do rodinného domu v sprievode polície a domáhal vydať svoje oblečenie, avšak v tejto časti tohto podania žalobkyňa neuvádza, že by jej nadával, ako tvrdí žalobkyňa v odvolaní. Dňa 5. apríla 2024 sa žalovaný zase mal pohybovať pod vplyvom alkoholu v okolí rodinného domu, správať sa nepríстойne a nadávať žalobkyni, ako aj jej dcére, p. C. s prítomnými deťmi, načo následne pani C. mala privolať policajnú hliadku, ktorej mala vypovedať o incidente. Pred príchodom policajnej hliadky žalovaný mal opustiť miesto incidentu. Uvedené tvrdenia však žalobkyňa žiadnym relevantným dôkazom neosvedčila. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie si mal pripojiť záznam OOPZ Kurovej z uvedeného incidentu, odvolací súd konštatuje, že v sporovom konaní to práve bolo úlohou žalobkyne, aby si zabezpečila všetky potrebné dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení, vrátane spomínaného záznamu so zásahu polície. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o policajný záznam, ktorý bol vyhotovený na základe privolania dcéry žalobkyne, ktorá podľa slov žalobkyne mala vypovedať o danom incidente, nepovažuje odvolací súd za taký dôkaz, ktorý by si žalovaná nemohla zabezpečiť bez ťažkosti od svojej dcéry. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že popiera všetky tvrdenia žalobkyne. Zároveň vychádzajúc z tvrdení žalobkyne stále ide o prípad, kedy sa žalovaný mal domáhať svojich osobných vecí z bytového domu a garáže (ako už žalobkyňa konkretizuje v odvolaní), a nie na

inom mieste v obci, čo by potvrdzovalo nezhody ohľadne vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovaným.

Zákaz alebo obmedzenie komunikácie [písm. g)] a zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť [písm. h)], ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť.

22. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na to, že predložila aj čestné prehlásenie zo dňa 05.04.2024 (č.l. 41 spisu), odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa predložila čestné vyhlásenie F. B., v ktorom sú uvedené skutočnosti týkajúce sa incidentu žalovaného v dome F. B. dňa 2.4.2024, ku ktorému došlo bez prítomnosti žalobkyne. Teda tento uvedený dôkaz neosvedčuje ohrozenie alebo narušenie telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne zo strany žalovaného, v dôsledku ktorého by bolo potrebné nariadiť zákaz približovania sa žalovaného voči žalobkyňi. To isté platí v súvislosti s preskúmaným výrokom aj o neopodstatnenosti čestných prehlásení susedov a dcéry G. H., ktoré preukazovali dôvody pre zákaz vstupu do bytu a bytového domu, čomu bolo aj vyhovené (č.l. 13 až 16 spisu).

Vzťahy v rodine strán sporu sú evidentne veľmi napäté najmä pre tvrdený alkoholizmus a vyporiadanie BSM strán sporu a vo svetle uvedeného je potrebné aj hodnotiť dôkazné prostriedky – čestné prehlásenia rodinných príslušníkov.

Čo sa týka vyhodnotenia dôkazu čestného vyhlásenia dcéry C. D. I. (č.l. 15 spisu), v ktorom okrem iného uviedla „Často ho je vidieť sa pohybovať okolo bytovky, ale aj v bytovke, preto sa mama bojí chodiť večer von alebo aj z práce, keď robí poobede.“). Izolovane tento dôkaz nepreukazuje nevhodné správanie sa žalovaného, ktoré by odôvodňovalo vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP. Osamotený dôkaz za takej situácie bez ďalšieho nemôže spôsobiť závažný zásah do základného práva žalovaného na osobnú slobodu podľa čl. 17 a slobodu pohybu podľa čl. 23 Ústavy SR.

Pokiaľ by konanie žalovaného bolo preukázateľne osvedčené aj inými dôkaznými prostriedkami, týmto rozhodnutím nie je dotknuté právo žalobkyne na podanie opakovaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP. Inak povedané toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci (res iudicata).

23. Priložené textové správy k podaniu žalobkyne zo dňa 8.4.2024 (č.l. 42 a 43 spisu) nepovažuje odvolací súd za také, ktoré osvedčovali kontaktovanie žalobkyne žalovaným neprimeraným spôsobom tak, že telesná alebo duševná integrita žalobkyne mohla byť ohrozená. Javí sa z nich skôr, že sa týkajú práve sporov žalobkyne a žalovaného ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva medzi nimi.

24. Teda podľa odvolacieho súdu zhodne so súdom prvej inštancie podstatné v prejednávanej veci je to, že neboli preukázané také okolnosti požadovanej intenzity, ktoré by opodstatňovali nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP. Žalobkyňa neosvedčila, že by žalovaný využíval iný priestor na útoky voči žalobkyňi elektronickými prostriedkami alebo pri stretnutiach v obci, jej ceste do práce, ako len v súvislosti s bytovým domom a bytom, vo vzťahu ku ktorým už súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie uznesením č.k. 5C/20/2024-32 zo dňa 28.3.2024, keď zakázal žalovanému vstupovať do bytového domu a bytu.

25. Vo vzťahu výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie, v časti v ktorej bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie zákazu žalovanému vstupovať do stavby garáže žalobkyňa nevzniesla žiadne výslovne odvolacie námietky, a preto tento právny záver súdu prvej inštancie nepodliehal odvolaciemu prieskumu odvolacieho súdu.

26. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

27. S poukazom na tieto skutočnosti nezostávalo odvolaciemu súdu iné ako konštatovať, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. a je tak z hľadiska posúdenia skutkových okolností, zistených v čase

rozhodovania súdu prvej inštancie vecne správne. Preto uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti potvrdil.

28. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

29. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

30. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že odvolací súd považoval žalobkyňu za plne úspešnú čo do základu nároku na poskytnutie neodkladnej súdnej ochrany, ktorej sa musela voči žalovanému domáhať a voči ktorému bol minimálne osvedčený taký stupeň fyzického a psychického násillia voči žalobkyni, že nemôže vstupovať do bytového domu a bytu v tomto bytovom dome, v ktorom býva žalobkyňa. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku na vydanie neodkladného opatrenia, ktorého nariadenia bola žalobkyňa nútená sa domáhať vzhľadom na správanie žalovaného. Odvolací súd však v rámci zachovania proporcionality priznal žalobkyni nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %, ale len z úspešného uplatnenia práva žalobkyne voči žalovanému v tomto konaní. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP)

31. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).